

ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Received: March 18, 2024, Revised: May 15, 2024, Accepted: May 29, 2024

อิลีซ เจะและ¹

มุหัมมัดตอลาล แกมะ²

บทคัดย่อ

จุดประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอัลอคลากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะ และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะ

วิธีการศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนบ้านบาโงมูล ที่กำลังเรียนในภาคการศึกษาที่ 2/2565 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมจำนวน 30 ข้อ ลักษณะแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 3) แบบสังเกตความประพฤติของนักเรียนจำนวน 5 ข้อ โดยวัดจากการสังเกตพฤติกรรมก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น 2) การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 3) พฤติกรรมในการตอบคำถาม 4) ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย 5) ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชา

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

อีเมล: 736396012@ms.yru.ac.th

² Ph.D. (อิสลามศึกษา) อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อีเมล:

muhammadtolan.k@yru.ac.th

อัลอัลคลากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า Dependent t-Test

ผลการศึกษา พบว่า 1) ประสิทธิภาพของผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอัลคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 81.67/84.67$ ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ตามที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอัลอัลคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 3) พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภายหลังการจัดการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอัลคลาก โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะมีระดับคุณภาพพฤติกรรมการเรียนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอัลคลาก โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

การนำผลวิจัยไปใช้ บทความวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษา

คำสำคัญ: การเรียนรู้, ชี้แนะ, เทคนิค, พฤติกรรม

The Effect of Learning Management on Al-Akhlaq Subject by Using Guided Learning Technique Towards Behavior for Primary School Students, Year 6

Received: March 18, 2024, Revised: May 15, 2024, Accepted: May 29, 2024

Ailiyit Chelae ¹

Muhammادتolan Kaemad ²

Abstract

Objectives: This research aims to 1) develop and assess the effectiveness of lesson plans in *al-Akhlaq* subject with Guided Learning Technique for Primary School Students, Year 6 according to the standard of $E_1/E_2 = 80/80$ 2) Compare the Guided Learning Technique for Primary School Students, Year 6 before and after implementing the guided Learning Technique techniques in the *al-Akhlaq* subject. 3) enhance the good behavior of Primary School Students, year 6 using Guided Learning Techniques. 4) to identify the satisfaction of students with the teaching and learning management plans that include guided Learning techniques in *al-Akhlaq* subject.

Methodology: The target population for this research is Primary School Students, year 6 at Banbangomulong School, in the second semester of the academic year 2022. The research instruments used are the subject's study plan that includes a Guided Learning Technique, a test measuring students' learning outcomes, a record of students' behavior development, and a satisfaction survey of students regarding the subject's study plan that includes the Guided

¹ M.Ed. (Candidate) Islamic Studies Teaching, Faculty of Education, Yala Rajabhat University. Email: 736396012@ms.yru.ac.th

² Ph.D. (Islamic Studies) Lecturer in the Master of Education Program, Islamic Studies Teaching, Yala Rajabhat University Email: muhammادتolan.k@yru.ac.th

Learning Technique. Data analysis is conducted using statistics, percentages, averages, standard deviations, and t-test statistics.

Research findings: 1) The effectiveness of the *al-Akhlaq* subject's study plan that includes Guided Learning Technique for Primary School Student, year 6 according to the E_1/E_2 standard of 80/80, showed an improvement of effectiveness with $E_1/E_2 = 81.67/84.67$ 2) The learning outcomes in the *al-Akhlaq* subject of Primary School Student, year 6 after implementing Guided Learning Technique showed a statistically significant improvement after the implementation than before, with a significance level of 0.05. 3) The development of students' behavior with guided Learning techniques was at a good level. 4) The students' satisfaction regarding the Guided Learning Technique included in the *al-Akhlaq* subject of teaching and learning management plan was at a high level.

Contribution: This research can be used for academic proposes in terms of developing a model for teaching and learning Islamic studies.

Keywords: Learning, Guiding, Technique, Behavior

บทนำ

หลักสูตรอิสลามศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อิสลามศึกษาใน 8 สารการเรียนรู้ได้ อัลกุรอาน อัลหะดีษ อัลอะกีดะฮ์ (หลักศรัทธา) อัลฟิกีฮ์ (ศาสนบัญญัติ) อัตตารีค (ศาสนประวัติ) อัลอัคลาก (จริยธรรม) และภาษาอาหรับ ภาษามลายู/ภาษาอาหรับเสริม ซึ่งในสารการเรียนรู้ที่ 6 หลักสูตรอิสลามศึกษาได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ว่าผู้เรียนต้องรักการอ่านอัลกุรอาน รักการละหมาด รักความสะอาด มีมารยาทแบบอิสลาม มีความรับผิดชอบ นอกจากนี้หลักสูตรอิสลามศึกษาได้กำหนดมาตรฐานในรายวิชาอัลอัคลากว่า ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ยึดมั่นและปฏิบัติตามจริยธรรมอิสลาม ในการพัฒนาตนบำเพ็ญประโยชน์ต่อครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อมเพื่อการอยู่กันอย่างสันติสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากการที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนรายวิชาอัลอัคลากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบาโงมุลอง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนยังขาดการมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเสียสละในการอยู่ร่วมกัน และการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อัลอัคลากยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเรียนรู้อัลอัคลากของนักเรียน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุไม่ว่าจะเป็นครู เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน หรืออาจจากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา ยังไม่มีกิจกรรมหรือสื่อการสอนที่น่าสนใจ รวมทั้งเนื้อหาที่เรียนเป็นนามธรรม ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหายากและมีปัญหาในการเรียน ซึ่งไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนยังขาดความมั่นใจในตนเองโดยเฉพาะในการพูด แสดงความคิดเห็นและไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียน เช่น การตอบคำถามของผู้สอน การตั้งคำถามในสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ ไม่กล้าพูดต่อหน้าผู้อื่น เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อความรู้ความเข้าใจ เนื้อหาวิชาที่กำลังเรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมในการเรียน มีหลากหลาย วิธีการ เช่น การพัฒนาพฤติกรรมและการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียน โดยการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม (ศิริสุภา เอมหยวก, 2559) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยใช้การเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT (อิสระพงศ์ โสภานี, 2560) เป็นต้น และ การจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะพบว่า เป็นวิธีการปรับพฤติกรรมที่นำมาใช้ได้ สถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถใช้ควบคู่กับเทคนิคด้านอื่นได้ เพื่อเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน คุก และอโพลินี (Cooke and Apolloni) ได้ศึกษาตัวแบบการชี้แนะและการเสริมแรงทางบวกในการเพิ่มพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม แก่เด็กที่ด้อยความสามารถทางการเรียน (Learning Disabled) อายุ 6-9 ปี จำนวน 7 คน โดยที่เด็กเหล่านี้มีพฤติกรรมทางสังคมไม่เหมาะสม เช่น การแยกตัว ไม่เล่นกับใคร ก้าวร้าว โดยนำ เด็ก 4 คน มาฝึกก่อนโดยวิธีใช้การชี้แนะ การเสนอตัวแบบ และการชมเชยทางสังคม เพื่อสร้างพฤติกรรมที่ยึด การร่วมมือ และการสัมผัสทางกาย โดยฝึกระยะที่ 1 ฝึกการยืน ระยะที่ 2 ฝึกการร่วมมือ ระยะที่ 3 ฝึกการสัมผัสทางกาย โดยวิธีเดียวกันทั้ง 3 ระยะ จากนั้นจึง

ให้เด็กอีก 3 คน ที่ไม่ได้รับการฝึกเข้ามาเล่นด้วย ผลการวิจัยพบว่า เมื่อผู้วิจัยออกไปและปล่อยให้เล่นตามลำพังโดยไม่มีการชี้แนะและตัวแบบอีก เด็กที่ได้รับการฝึกจะมีพฤติกรรมที่ต้องการเพิ่มขึ้นและยังเป็นตัวแบบให้เด็กที่ไม่ได้รับการฝึกอีก (Cooke and Apolloni, 1976) อ้างถึงใน สุวรรณ วิริยะประยูร, 2529)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ดียิ่งขึ้น

เนื่องจากเป็นวิธีสอนที่มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาอัลลอคลาก และสามารถพัฒนาคนให้ดีขึ้นทั้งในด้านความรู้ พฤติกรรม และจิตวิญญาณ เพื่อนำไปสู่สังคมที่ดี มีคุณธรรม โดยวิธีการสอนแบบชี้แนะนี้เป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงการปฏิบัติในสิ่งที่ดีงามและมีคุณค่า ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ได้กำหนดเพิ่มเติมจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอัลลอคลากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน
3. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมายครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 15 คน ของโรงเรียนบ้านบาโงมุลอง อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี ที่เรียนในรายวิชาอัลลอคลากตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอัคลาก โดยใช้เทคนิคการชี้แนะ จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ 1) เรื่อง ความบริสุทธิ์ใจในอิสลาม 2) เรื่อง ความหมายและความสำคัญของความดีในอิสลาม 3) เรื่อง สิ่งต้องห้ามในอิสลาม 4) เรื่อง ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ 5) เรื่อง ความยุติธรรมในอิสลาม 6) เรื่อง ความหมายของสิ่งเสพติด และ 7) เรื่อง โทษของสิ่งเสพติด รวมเวลาสอน 12 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการชี้แนะเพื่อนำมาจัดกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะ ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านอิสลามศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอิสลามศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผลเพื่อประเมินคุณภาพของเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะ ประกอบด้วย ด้านคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับบทเรียนรายวิชาอัลอัคลาก การนำเสนอเนื้อหา มีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมหรือไม่ เช่น ความยาวของการนำเสนอเนื้อหาแต่ละเรื่อง จากนั้นหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการประเมินคุณภาพเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ สามารถนำไปใช้ได้ ข้อมูลที่ได้จากการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น จากการหาดัชนีความสอดคล้อง IOC ของเครื่องมือมีค่าเท่ากับ 0.70-1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์สามารถนำไปใช้ได้ นำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเอะ จังหวัดยะลา

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอัลอัคลาก โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และเนื้อหา เพื่อกำหนดจำนวนข้อสอบที่ต้องการวัดให้ครอบคลุม แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา นำแบบทดสอบที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบและประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้ค่า (IOC) แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม ผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของข้อสอบ โดยพิจารณาข้อสอบที่มีค่า (IOC) เท่ากับ 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์สามารถนำไปใช้ได้ และนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินแล้วจำนวน 30 ข้อ ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเอะ จังหวัดยะลา เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (difficulty) ที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ของแบบประเมินการวัดผลสัมฤทธิ์ที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20-1.00 ซึ่งจากการวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.35-0.75 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23-0.95 นำข้อสอบที่มีความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกเหมาะสมที่

คัดเลือกไว้ไปหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตร KR -20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 และจัดพิมพ์แบบประเมินการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 ข้อ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างและเทคนิคต่าง ๆ จากเอกสารงานวิจัยและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการสังเกตพฤติกรรม และได้สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 5 ข้อ โดยกำหนดค่าความคิดเห็น 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด โดยกำหนดคะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับให้ครอบคลุมลักษณะที่ต้องการประเมิน นำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมการศึกษา จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านอิสลามศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอิสลามศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรง จากนั้นหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่อยู่ระหว่าง 0.50-1.00 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ โดยวิเคราะห์จากคะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้ค่า IOC ของแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้ นำแบบสังเกตพฤติกรรมทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเอะ จังหวัดยะลา และจัดพิมพ์แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบาโงมุลง ตำบลเตราะบอน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำนวน 15 คน

2.4 แบบประเมินความพึงพอใจผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เทคนิคและวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ได้สร้างแบบประเมินความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดค่าความคิดเห็น 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด และกำหนดคะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับให้ครอบคลุมลักษณะที่ต้องการประเมินจากนั้นนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมการศึกษา จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านอิสลามศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอิสลามศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรง จากนั้นหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่อยู่ระหว่าง 0.50-1.00 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ โดยวิเคราะห์จากคะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้ค่า IOC ของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้ นำแบบประเมินความพึงพอใจไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเอะ ตำบลสะเอะ จังหวัดยะลา และจัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะ

ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบาโงมูลง ตำบลเตราะบอน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี จำนวน 15 คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอัครากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1) ทำการทดสอบก่อนเรียน (pretest) ใช้เวลา 1 ชั่วโมง กับผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกผลไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน เพื่อการวิเคราะห์

2) ดำเนินการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 แผน การจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 12 ชั่วโมง แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละแผนทำการทดสอบระหว่างเรียนโดยจะใช้ใบงานและแบบทดสอบ แล้วนำมาตรวจให้คะแนน และบันทึกไว้เป็นคะแนนระหว่างเรียน เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล (E_1)

3) เมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (posttest) ใช้เวลา 1 ชั่วโมง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนแต่มีการสลับข้อ แล้วนำมาตรวจให้คะแนน และบันทึกไว้เป็นคะแนนหลังเรียน เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล (E_2)

4) เมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะ ผู้วิจัยจะมีแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และบันทึกผลการสังเกตรายละเอียดพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของนักเรียน ในแต่ละตัวชี้วัดให้ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของการสังเกตแต่ละครั้ง เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5) เมื่อเสร็จสิ้นการทดสอบ นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาอัลอัครากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ พร้อมแสดงความคิดเห็น

6) หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน รายวิชาอัลอัคราก โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะ (ก่อนเรียน-หลังเรียน) และคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียนนำไปประมวลวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูล

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอัครากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) และค่า reliability เท่ากับ 0.94

2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการเปรียบเทียบความแตกต่าง (Dependent t-Test)

3) วิเคราะห์แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4) วิเคราะห์คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาจากการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน $E_1/E_2 = 80/80$

ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ (try out) กับนักเรียนที่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเอะ ตำบลสะเอะ จังหวัดยะลา ผลการหาประสิทธิภาพของเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะปรากฏผลตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะ

กลุ่ม	จำนวน (คน)	กระบวนการเรียนรู้			ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
		μ	A	E_1	μ	B	E_2
กลุ่มเป้าหมาย	15	32.67	40	81.67	25.40	30	84.67

จากตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะ จากการใช้กลุ่มเป้าหมายที่เรียน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะ จำนวน 15 คน พบว่า ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะระหว่างเรียน (E_1) มีค่าเท่ากับ 81.67 และค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (E_2) มีค่าเท่ากับ 84.67 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากมาใช้กับเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาทำการทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏผลตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรายวิชาอัลอัคลากโดยใช้กับเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการชี้แนะ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
(Pretest) = X_1	15	30	18.27	1.06	12.28	* P < 0.05
(Pretest) = X_2	15	30	25.20	1.80		

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรายวิชาอัลอัคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 15 คน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3. การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอัคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

พฤติกรรมของนักเรียนเมื่อเรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 15 คนปรากฏผลตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 พฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอัคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะ

ข้อ	แบบสังเกตพฤติกรรม	n = (15)		ระดับคุณภาพ
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	2.87	0.35	ดี
2.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	2.60	0.51	ดี
3.	พฤติกรรมในการตอบคำถาม	2.80	0.41	ดี
4.	ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	2.73	0.46	ดี
5.	ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	3.00	0.00	ดี
เฉลี่ยโดยรวม		2.80	0.11	ดี

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นที่ได้ทำการจัดเรียงลำดับจากระดับพฤติกรรมสูงสุดไปหาพฤติกรรมระดับพฤติกรรมต่ำสุด พบว่า ประเด็นที่นักเรียนมีระดับพฤติกรรมสูงสุด คือ ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และประเด็นที่มีระดับพฤติกรรมต่ำสุด คือ การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเป็น 3.00 และ 2.60 ตามลำดับ

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอัคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ความพึงพอใจของนักเรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 15 คน ปรากฏผลตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ประเด็นความพึงพอใจ	n = 15		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ระยะเวลาการให้ความรู้มีความเหมาะสมต่อความต้องการของผู้เรียน	3.93	0.40	มาก
2.	บรรยากาศในห้องเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	3.67	0.72	มาก
3.	นักเรียนชอบเรียนรายวิชาอัลลอคลากที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชี้แนะ	4.40	0.83	มาก
4.	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม	3.80	1.01	มาก
5.	การจัดกิจกรรมการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานและมีความสามัคคีในการทำงานกลุ่ม	3.87	0.92	มาก
6.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	3.87	0.83	มาก
7.	การจัดการเรียนการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.20	0.94	มาก
8.	สื่อการสอนมีความเหมาะสมในการเรียนรู้ของนักเรียน	4.20	0.86	มาก
9.	การจัดการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้	4.27	0.80	มาก
10.	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการชี้แนะทำให้นักเรียนมีความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.27	0.88	มาก
เฉลี่ยโดยรวม		4.05	0.27	มาก

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับ มาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นที่ได้ทำการจัดเรียงลำดับจากความพึงพอใจสูงสุดไป หาคความพึงพอใจต่ำสุด พบว่า ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด คือ นักเรียนชอบเรียนรายวิชาอัลลอคลากที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชี้แนะ และประเด็นที่มีความพึงพอใจต่ำสุด คือ บรรยากาศในห้องเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.40 และ 3.67 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่า มีประสิทธิภาพ 81.67/84.67 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ (2549: 58) ได้ให้ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้

ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) ดังนั้น การสอนแบบชี้แนะนั้นจึงกลายเป็นสิ่งเร้าที่นำไปสู่การเสริมแรงทำให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัย บุญอ่อน (2552) ศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การเขียนภาพสามมิติ (Pictorial) โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชี้แนะ (Direct Instruction) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการเขียนภาพสามมิติ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชี้แนะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.81/82.32 เป็นไปตามเกณฑ์ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การเขียนภาพสามมิติ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชี้แนะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7226 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การเขียนภาพสามมิติโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชี้แนะโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏว่าการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การใช้เทคนิคการชี้แนะสามารถช่วยให้นักเรียน มีพฤติกรรมเรียนรู้ที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพงษ์ แหม่งสกุล (2557) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติงาน เรื่อง การใช้โปรแกรมประมวลผลคำกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนแบบชี้แนะร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหนือคลองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 24 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้วิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การใช้โปรแกรมประมวลผลคำโดยใช้วิธีสอนแบบชี้แนะร่วมกับวิธีสอนแบบทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบชี้แนะร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ จำนวน 1 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง การใช้โปรแกรมประมวลผลคำ หลังจากการใช้วิธีสอนแบบชี้แนะร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ การนำไปใช้ ($\bar{X}$ = 9.55) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสังเคราะห์ ($\bar{X}$ = 0.88) 2) ทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนหลังจากใช้วิธีสอนแบบชี้แนะร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความ

สอดคล้องและการจัดวางของภาพประกอบ ($\bar{X} = 3.83$) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระ ($\bar{X} = 3.39$) และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบชี้แนะร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.13$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.66$)

3. พฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏผลว่า นักเรียนมีระดับพฤติกรรมการเรียนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นที่ได้ทำการจัดเรียงลำดับจากระดับพฤติกรรมสูงสุดไปหาพฤติกรรมระดับพฤติกรรมต่ำสุด พบว่า ประเด็นที่นักเรียนมีระดับพฤติกรรมสูงสุด คือ ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเสียสละ และประเด็นที่มีระดับพฤติกรรมต่ำสุด คือ การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเป็น 3.00 และ 2.60 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คุก และอโพลโลนิ (Cooke and Apolloni, 1976) ได้ศึกษาตัวแบบการชี้แนะและการเสริมแรงทางบวกในการเพิ่มพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม แก่เด็กที่ด้อยความสามารถทางการเรียน (Learning Disabled) อายุ 6-9 ปี จำนวน 7 คน โดยที่เด็กเหล่านี้มีพฤติกรรมทางสังคมไม่เหมาะสม เช่น การแยกตัว ไม่เล่นกับใคร ก้าวร้าว โดยนำ เด็ก 4 คน มาฝึกก่อนโดยวิธีใช้การชี้แนะ การเสนอตัวแบบ และการชมเชยทางสังคม เพื่อสร้างพฤติกรรมการยิ้ม การร่วมมือ และการสัมผัสทางกาย โดยฝึกระยะที่ 1 ฝึกการยิ้ม ระยะที่ 2 ฝึกการร่วมมือ ระยะที่ 3 ฝึกการสัมผัสทางกาย โดยวิธีเดียวกันทั้ง 3 ระยะ จากนั้นจึงให้เด็กอีก 3 คน ที่ไม่ได้รับการฝึกเข้ามาเล่นด้วย ผลการวิจัยพบว่า เมื่อผู้วิจัยออกไปและปล่อยให้เล่นตามลำพังโดยไม่มีการชี้แนะและตัวแบบอีก เด็กที่ได้รับการฝึกจะมีพฤติกรรมที่ต้องการเพิ่มขึ้นและยังเป็นตัวแบบให้เด็กที่ไม่ได้รับการฝึกอีก (Cooke and Apolloni, 1976 อ้างถึงใน สุวรรณ วิริยะประยูร, 2529: 36) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียน โดยใช้เทคนิคการชี้แนะด้วยวาจา การเสริมแรงทางสังคม และเทคนิคการชี้แนะด้วยวาจาควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมเป็นรายบุคคล เมื่อเปรียบเทียบกัน พบว่า เทคนิคการชี้แนะด้วยวาจา นักเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 55.08 การเสริมแรงทางสังคม นักเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 49.90 และการชี้แนะด้วยวาจาควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 70.35 สรุปได้ว่าการชี้แนะด้วยการเสริมแรงทางสังคมมีผลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียน และส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนเพิ่มสูงขึ้น

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏผลว่าการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะ มีระดับความพึงพอใจระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นที่ได้ทำการจัดเรียงลำดับจากความพึงพอใจสูงสุดไปหาความพึงพอใจต่ำสุด พบว่า ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด คือ นักเรียนชอบเรียนรายวิชาอัลลอคลากที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชี้แนะ และประเด็นที่มีความพึงพอใจต่ำสุด คือ บรรยากาศในห้องเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.40 และ 3.67 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดาวัลย์ วรพันธุ์ (2550: 88-91) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียน โดยใช้เทคนิคการชี้แนะด้วยวาจา การ

เสริมแรงทางสังคม และเทคนิคการชี้แนะด้วยวาจาควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมเป็นรายบุคคล เมื่อเปรียบเทียบกัน พบว่า เทคนิคการชี้แนะด้วยวาจา นักเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 55.08 การเสริมแรงทางสังคม นักเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 49.90 และการชี้แนะด้วยวาจาควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 70.35 สรุปได้ว่า การชี้แนะด้วยการเสริมแรงทางสังคมมีผลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียน และส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนเพิ่มสูงขึ้น

จากการวิจัยผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เห็นได้ชัดว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นและพัฒนาการเรียนรู้ ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น เช่น ด้านการเรียน และมีพฤติกรรมที่ดีในการเข้ากับสังคมการมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเสียสละ การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และนักเรียนพอใจในผลการเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะ เมื่อเรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะ นักเรียนมีอิสระในการคิดและตัดสินใจมากขึ้น และนักเรียนยังมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะตลอดเวลา กิจกรรมในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลาก นักเรียนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก จึงจำเป็นต้องสร้างเจตคติที่ดีให้กับนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนรู้สึกรักการเรียนวิชาอัลลอคลาก เป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับนักเรียนเพราะสามารถทำให้นักเรียนเป็นคนดีในสังคมและรู้จักถูกรู้จักผิด รู้จักการเคารพซึ่งกันและ และยังสามารถขัดเกลานิสัยหรือมารยาทของนักเรียนให้ดีขึ้นอีกด้วย

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลลอคลาก โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 81.67/84.67
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมอยู่ในระดับดี
4. ความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนรายวิชาอัลลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียน อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ควรศึกษาขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะอย่างละเอียดเพื่อให้มีความเข้าใจขั้นตอนอย่างลึกซึ้ง จึงสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2) การจัดการเรียนการสอนรายวิชาอัลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะสามารถนำไปใช้สอนร่วมกับการเรียนการสอนรูปแบบอื่น ๆ จะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลายมากขึ้น

3) การจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาอัลอคลากต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนที่ให้ความสนใจ

4) การจัดการเรียนการสอนรายวิชาอัลอคลาก โดยใช้เทคนิคการสอนแบบชี้แนะ ผู้สอนควรให้เวลากับผู้เรียนได้ซักถามและแลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่มเพื่อน หรือผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลอคลากโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบชี้แนะในรายวิชาอื่น ๆ เช่น อัลฟิกฮ์ อัลกุรอาน อัลหะดีษ ฯลฯ และระดับชั้นอื่น ๆ เพราะการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะสามารถกระตุ้นและดึงดูดนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

2) ควรมีการจัดเตรียมสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับการทำกิจกรรมการเรียนการสอนและควรให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

Amyuak, S. (2016). *Development of Study Behavior and Academic Achievement of Students in Learning Through Participatory Teaching* [Unpublished master's thesis]. Pibulsongkram Rajabhat University.

Boonaon, P. (2009). *Learning management by organizing learning activity plans for the career and technology learning group on the subject of drawing three-dimensional images (Pictorial) by organizing guided learning activities*[Unpublished master's thesis]. Mahasarakham University.

Ministry of Education, (2010). *lāk soot gaen glaang gaan sèuk-săa kân péun tãan-pút-tá-sàk-gà-ràat sǎng-pan-hâa-rói-hâa-sip-èt. grung tēp: rohng pim chum nom sà-hà-gon gaan gà-sèt hàeng bprà-tēt tai jam-gàt.*

Moonkum, S. (2006). *Gaan kīian pà-năe-gaan jàt gaan riian róa tēe nén gaan kīt* [Writing a learning plan that emphasizes thinking]. Pap-pim.

- Naengsakun, K. (2014). *Development of Learning Achievement and Practical Skills on Word Processor in Career and Technology for Primary Grade 6 Students Taught by Coaching Instruction with Harrow's Instruction Model*[Unpublished master's thesis]. Hatyai University.
- Sopahai, i. (2017). *Developing Academic Achievement and Group Work Behavior Using Learning Using TGT Techniques* [Unpublished master's thesis]. Maha Sarakham Rajabhat University.
- Wiriaprayun, S. (1986). *Effects of symbolic models, guidance, and positive reinforcement. To increase social interaction of children with brain disabilities*. Pimluk.
- Worapan, L. (2007). *gaan bpriiap tiiap pŏn kŏng gaan cháí ték-ník gaan chée náe dûuay waa-jaa gaan sĕrm raeng taang sǎng-kom láe gaan chée náe dûuay waa-jaa kûuap kôo gáp gaan sĕrm raeng taang sǎng-kom tée mee dtòr préut-dti-gam dtâng jai riian wí-chaa riian paa-sǎa ang-grít kŏng nák riian* [Comparison of the effects of using verbal guidance, social reinforcement, and verbal guidance combined with social reinforcement techniques on students' attentive behavior in English language study]. [Unpublished master's thesis]. Mahasarakham University.